

DAL A DALRÓL

*Mi szép a dal, ha szárnyra kél!
Lágyan susog, mint a levél.
Mint esti szél a levelen,
Dalban sóhajt a szerelem.
Édes gyönyör lány sóhaja,
Az égre száll minden szava,
Fölcsókolják a csillagok –
Daloljatok! Daloljatok!*

*Mi szép a dal, ha szárnyra kél!
Zúgó vihar hangján beszél.
Mint a villám a bércfokot,
Csapkodja fenn a zsarnokot.
Harsogva zeng, lángolva szól
Szabadság szent oltáriról.
S ledőlnek a kevély nagyok –
Daloljatok! Daloljatok!*

*Mi szép a dal, ha szárnyra kél!
A csüggedő ujul, remél.
Mint égi hang vigasztaló,
Fájdalmakat elringató.
Mi szép a dal vak éjszakán
A tömlöcök bús ablakán!
Vidulnak a szegény rabok –
Daloljatok! Daloljatok!*

*Mi szép a dal, ha szárnyra kél!
Bilincse nincs, senkit se fél.
Csapongva tör a nap felé,
Repül az Úr trónja elé.
Örök szabad, szeplőtelen
Világa a nagy végtelen.
Oh, szép dalok! Dicső dalok!
Daloljatok! Daloljatok!*